

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

Apare DUMINECA

Abonamentul

În România-Ungaria pe an . . . 10 - o - oane
 „ „ „ pe 1/2 an . . . 5 „ „ „
 „ „ „ în străinătate pe an . . . 14 franci

Prețul inserțiilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. tipărite de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte, 6 cor., până la 200 de cuvinte, 8 cor., de aci în sus 10 cor.

Corespondențele se adresează redacției „FOAIA DIECESANĂ”;

cară banii de prenumerațiune și inserțiuni la
ADMINISTRAȚIA
 Librăriei și Tipografiei diecesane în Caransebeș

Pastorala

P. S. S. Domnului Episcop Ioan Meșian

adresată credincioșilor din diecesa Aradului din incidentul intrării în vigoare a legilor politice-bisericești.

Iubitului cler și popor eparhial: dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Cristos!

Un eveniment mare și îngrijitoriu, ce atinge în mod simțitoriu și unele așezăminte ale bisericii noastre străbune, ne îndeamnă a ne ridica glasul nostru și cătră voi iubit cler și popor, precum l'am ridicat și la locurile mai înalte; iar acel eveniment este: introducerea căsătoriei civile și a matriculelor de stat, apoi regularea creșterii pruncilor din căsătoriile micste, decretate prin articolii de lege XXXI, XXXII și XXXIII din anul 1894, cari toate au a intra în viață la 19 Septembrie 1895, după călindariul nostru, sau la 1 Octombrie 1895 călindariul nou.

Este pentru noi îngrijitoriu acest eveniment, nu numai pentrucă prin asemenea legi se atribuie căsătoriei caracter civil, ce-și primesce valoarea dela legile civile obligatoare, pre când ea după firea ei este o instituțiune dumnezeiască indicată oamenilor de Dumnezeu încă la începutul lumii, apoi prin unul născut Fiul său Domnul nostru Isus Cristos, ridicată la una din cele șapte taine ale legii cei noave, dar și pentrucă prin aceleași legi se atinge în mod foarte simțitoriu taina căsătoriei și prin aceasta și simțul religios al nostru al tuturor.

Din asemenea motiv și îngrijiri purcezând, am luptat noi erarhii bisericești, apoi consistoarele și sinoadele noastre eparhiale la locurile competente contra introducerii căsătoriei și a matriculelor civile, dar' durere, fără rezultatul dorit, căci acelea au devenit legi, și ca atărora trebuie să ne supunem.

Tot din asemenea motive a aflat de lipsă și congresul nostru național-bisericesc din Maiu a enuncia: „că biserica noastră ca atare numai acea căsătorie o va considera de validă, care se va încheia după prescrișele bisericești; de aceea toți credincioșii bisericești noastre vor avea și după introducerea căsătoriei civile — după încheierea actului civil — a primii și taina căsătoriei bisericești, amăsurat prescrișelor canonice ale bisericești.”

„Toate acele căsătorii încheiate de credincioșii bisericești noastre, cari pre lângă actul civil nu vor fi încheiate și după prescrișele bisericești, în sensul canoanelor vor fi considerate de nevalide.”

Ca creștini adevărați pătruși de învățăturile santei maicei noastre bisericești, vom ținea din tot sufletul la aceste concluse congresuale; și pe lângă observarea legilor civile vom ținea sus și tare căsătoria bisericească de ceea ce este, adică: una din cele șapte taine ale santei noastre religii, de adevărata căsătorie religioasă.

Este deci cea mai mare datorință a noastră a tuturor, dar' și cel mai mare interes al bisericești noastre străbune, a stării din toate puterile, ca aceste enunciate să se esecute cu toată conscientioșitate, și adică: toți nupturienții de religiunea noastră după încheierea actului civil să primească și sânta taină a cununiei.

Stăruințele noastre însă numai așa vor avea rezultatul dorit, dacă clerul și poporul nostru va avea pururea în vedere, că biserica străbună a fost, este și va fi basa esistenței și dezvoltării noastre, cum și că basa bisericești străbune sunt cele trei mari virtuți teologice: credința, dragostea și speranța dimpreună cu cele șapte taine ale legii cei noave.

Este dar cea mai imperioasă datorință a noastră, și mai ales a iubitei noastre preoțimi, a întări tot mai mult poporul în cele trei mari virtuți și în credința în cele șapte taine ale legii cei noave, făcându-l a ținea sus și tare la sântenia lor și arătându-i, că cine ar desconsidera una din acestea, ar strica biserica străbună, baza esistenței și dezvoltării noastre, convingând pre toți ai noștri, că numai făcând așa va putea biserica noastră suporta fără urmări grele și aceasta, ca și alte asemenea cercări grele.

Și noi tare credem, că atât poporul și cu atât mai vortos preoțimea și inteligența noastră, vor fi și astădată ca totdeauna la înălțimea chemării și întru împlinirea acestei mari datorințe. Noi tare credem, că fiecare membru al bisericești noastre va înțelege, că a sosit timpul când trebuie să ne punem toți serios la lucru, preot și învățătoriu, inteligent și popor; a sosit timpul să dispară dintre noi orice divergențe, și să îngrijim cu toții de susținerea religiosității și de alipirea tot mai călduroasă la biserica străbună, făcând, ca învățăturile noastre să străbată la inima tuturor alor noștri, iar faptele noastre bune să le fie de model; a sosit timpul, se ne interesăm cu toții ca nici când altădată de biserica străbună, căci de n'am face aceasta, ne-am desorganisa și ar slăbi dintre noi aceea puternică legătură a credinței, care în timpuri bune și rele ne-a întrunit într'o familie mare, din care toți facem parte, și așa am păcătui greu înaintea lui Dumnezeu și a posterității.

Aceasta mare și frumoasă lucrare este mai mult a preoțimei noastre, care și după chemare fiind angajată la aceea, numai așa se face deamă de acea frumoasă chemare, ca și de frumosul nume de „părinte” al poporului, și numai așa va putea trece biserica și preste aceasta grea cercare.

În grava situațiune și între grelele împrejurări, în cari ne aflăm, nici nu credem să existe suflet de om între noi și cu atât mai puțin vre-un preot, care să nu voiască a conlucra din toate puterile, la delăturarea relelor, ce ne amenință, ear' întrebarea poate fi numai: cum să procedem la realizarea salutarelor noastre intențiuni? și ce ținută să luăm față de reformele cele noave politice bisericești? pentru ca să putem lucra fără împedecare la înaintarea noastră în cultura morală religioasă și prin aceasta la scopul suprem al vieții.

Noi ținem, că precum atunci, când un bun părinte observă cercări grele în familia sa, învață și luminează pe toți membrii familiei cum să treacă fără pericol peste acele cercări; tot asemenea și când un preot, un părinte sufletesc observă cercări grele în poporul său, familia sa cea mare, învață și luminează pe toți poporul său, cum să treacă și ei peste asemenea cercări fără împedecare.

Astfel dar' se învățăm și se luminăm și noi poporul nostru, arătându-i prin cuvântări în biserică și prin învățături și afară de biserică, la toată ocaziunea că actul civil, ce are a se încheia la funcționarul concrezut cu aceasta sub numirea de căsătorie civilă este un act, ce regulează referințele civile ale căsătoriei din punctul de vedere al legilor statului; pre când căsătoria bisericească este una dintre cele șapte taine ale legii cei noue, ce se îndeplinesc prin preot în sânta biserică strămoșască înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, după orânduiala sântelor canoane bisericesci, invocându-se darul și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra căsătorinzilor.

Să se spună poporului, că căsătoria civilă nu numai nu împedecă pre cea bisericească, ci din contră chiar și funcționarul, care a încheiat contractul civil, este îndatorat a spune părților, că prin actul sau căsătoria civilă ele n'au satisfăcut și datorinței religioase, adevă de a primi și căsătoria bisericească și prin aceasta și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Să se sfătuiască cei căsătorinzi și părinții lor, ca ei intenținea lor de căsătorie să o arete mai întâiu preotului ca și până acum, ca preotul să aibă ocaziune a le da îndrumările și aventual și sprijinul necesariu.

La acea ocaziune preotul le va spune, cum au a procede la însinuarea intenținea lor și la funcționarul civil, observându-le, că acea însinuare să poate face ori prin părinți, ori prin plenipotenți, și că numai la încheierea actului civil au a se presenta căsătorinzii în persoană, în prezența alor doi martori, carl pot fi bărbați ori femei și așa și preotul.

În fine să spună celor căsătorinzi și părinților lor, că numai după încheierea actului civil vor putea primi și căsătoria bisericească, când vor merge la s. biserică cu solemnitatea îndatinată din moși și strămoși la asemenea ocaziuni.

Învățând preoții așa, își vor implini o mare datorință către Dumnezeu, către biserică străbună și popor, car' pentruca învățăturile lor să fie bine primite, vor avea a convinge pre oameni la toată ocaziunea, că fiind biserică străbună cel mai prețios tesaur, scutul și adăpostul nostru în toate timpurile grele și de cercare, cel ce ar desconsidera acel tesaur prețios, acela ar strica biserică străbună, ar strica temelii existenței și a viitorului neamului nostru și ar fi osândit de Dumnezeu și de posteritate, căci scris este: „Cine va strica biserică lui Dumnezeu, strica-l va și Dumnezeu pre acela.”

Din contră cel ce va învăța și lumina și va lucra la întărirea bisericeii, va fi binecuvântat de Dumnezeu și de oameni, căci scris este: „cela ce va face și va învăța, acela mare se va chema întru împărăția lui Dumnezeu.”

În vederea acestora, în conțelegere cu Prea Sântitul nostru Sinod episcopesc în numele lui Dumnezeu și al bisericeii, și în numele fericiților nostri strămoși, cari ni-au lăsat biserică de cea mai scumpă moștenire, pentru-ca și noi să o lăsăm urmașilor nostri din neam în neam de atare scumpă moștenire, cerem și pretindem de la preoții și toți inteligenții nostri să lucre cu toții la întărirea simțului religios, arătând poporului la toată ocaziunea, că fiind căsătoria una dintre cele șapte taine ale legii Domnului, cei căsătorinzi numai așa vor avea binecuvântarea lui Dumnezeu, dacă vor ținea sus și tare la sântenia tainei și dacă după încheierea actului civil vor primi și sânta taină a cununiei.

Dacă s'a cerut cândva, ca preoții să fie la înălțimea chiemărei lor și să-și implinescă acea chiemare cu toată conțleptiositatea, dacă s'a cerut cândva, ca și inteligenții nostri să se facă apostoli luminători ai poporului prin cuvinte și prin fapte, apoi aceasta se cere mai mult acum în fața reformelor, de care vorbim și în împrejurările grele, în cari ne aflăm.

Dar pentru ca învățăturile și sfaturile preoților și ale fruntașilor nostri să fie bine primite de toți ai nostri, este neapărat de lipsă, ca cele vorbite și sfătuite să fie întărite și prin fapte celele le vorbesc. Și anume, când preoții și fruntașii nostri vor sfătui

și îndemna poporul la evlavie și religiozitate, atunci mai întâiu dênșii și familiile lor să se arate evlavioși și religioși; când preoții și fruntașii stătuesc pre oameni a ținea sus și tare la religiunea străbună, la obiceiurile și datinile religioase, la cercetarea regulată a bisericeii și alte asemenea, atunci mai întâiu dênșii să dovedească strinsa lor alipire de acestea, și adevă preoții îndeplinind regulat la timp potrivit și cu toată pietatea serviciile divine și alte funcțiuni religioase, ear la căsătoriile obveninde în familiile lor, ori ale rudeniilor și amicilor lor, preoții, rudeniile, și amicii lor să fie cei dântăiu, cari să arate alipirea lor de biserică și ținerea mai pre sus de toate la sântenia tainei cununiei.

Să nu perdem din vedere iubitorilor, că prevăzând fericiții nostri străbuni, că întră grelele noastre împrejurări numai prin biserică ne putem desvolta în direcțiunea religioasă-morală și putem înainta tot mai mult spre scopul ce urmărăm, secolii întregi au luptat în grele suferințe pentru susținerea așezămintelor bisericești în cărătenia și sântenia lor, ca să ni-le lase și noauă de îndreptare în cărările cele spinoase ale vieții; să nu perdem din vedere, că precum vom ținea noi, clerul și poporul, la sântenia acelora, de acum la începutul introducerii reformelor politice-bisericesci, așa se va urma și în viitoriu, deci dar acum la început avem mai mult a ne îndoi silințele noastre.

De și în instrucțiunea emanată din partea prea Veneratului nostru Consistoriu metropolitan, ca organ suprem administrativ, cătră toți preoții din metropolia noastră, se indică mai special procederea iubitei noastre preoțimi și ținuta iubitelui nostru popor față de amintitele reforme, și anume față de căsătoria și matriculele civile, și de creșterea pruncilor din căsătoriile mixte, totuși pentru și mai bună orientare și pentru luminarea poporului în casuri de lipsă venim a mai recomanda iubitei noastre preoțimi să studieze și dênșia dispozițiunile legilor amintite și instrucțiunile ministeriale referitoare la acelea.

Comunicând acestea iubitelui nostru cler și popor spre scire, orientare și acomodare, cerem și așteptăm, ca mai ales iubita noastră preoțime să înțeleagă, că introducerea atinselor reforme ar putea avea urmări grave și dureroase pentru biserică noastră, dacă preoțimea nu va la ti înălțimea chiemării sale, și anume, dacă nu va desvolta pre lângă receruta înțelepciune și un zel deosebit, un tact corespunderiu și o tractare și purtare părintească cu poporul, pentru a-l atrage și a-l alipi tot mai tare de biserică străbună.

Dacă preoții nostri cei bătrâni cu mai puțină învățatură, în asemenea împrejurări grele au scuit desvolta asemenea zel, purtare, tact și înțelepciune, și așa ni-au conservat ceea-ce avem mai scump, poporul și religiunea străbună, așteptăm și sperăm, că și preoții nostri de acum cu mai multă învățatură, vor păzi cu sântenie acea scumpă moștenire părintească și o vor cultiva și conserva și pentru urmașii nostri din neam în neam.

Rugând pe Dumnezeul părinților nostri, să ne trimită la toate acestea și ajutorii său cel puternic, și împărțășindu-vă binecuvântarea noastră arhierescă, am rămas

Arad în 29 August 1895.

Al vostru tuturor de binevoitoriu
Arhieru

Ioan Mețianu,
episcopul Aradului.

Adunarea generală-jubilară

a „Reuniunii învățătorilor gr. or. români din diecesa
Caransebeșului

Sedința a doaua s'a ținut în sala cea mare a Comunității de avere. Înainte de a trece la ordinea zilei s'a dat cetire telegramelor primite. Advocatul Trăilă în numele Oravițenilor invită adunarea generală a anului viitoriu la Oravița; Iosif Novac din Oravița, Ioan Cioara

din Arad, Vasile Petri, Ioan Lengher, din Arad, Dr. Șpan, din Sibiu ș. a. felicitază adunarea la jubileul de 25 de ani. Aceste felicitări se iau toate la plăcută cunoștiință.

Trecându-se la ordinea zilei secretariul general D-l Ioan Marcu cetesce raportul general despre activitatea reuniunii în decursul pătrăriiului de seculu espirat. Din acest raport însemnăm următoarele:

Temeliile Reuniunii s'au pus încă la anul 1866 cu introducerea conferințelor învățătorești în protopresbiterate. Aceste conferințe s'au continuat până la anul 1888 sub conducerea comisarilor tractuali. Statutele Reuniunii s'au votat la anul 1869 și prin consistoriul diecesan s'au subșternut guvernului spre aprobare, și primind ele aprobarea s'a întemplat imediat și constituirea definitivă, numărând Reuniunea la început 232 de membri. Cu ocaziunea constituirii Episcopul *Popasu* a donat 200 fl., Metropolitul *Șaguna* 100 fl., ear cetățeanul din Logoj *Constantin Udrea* asemenea 100 fl. pe sama reuniunii tinere. În anul 1870 s'a ținut adunarea generală în *Oravița*, în 1871 în *Caransebeș* și în anul 1872 în *Bocșa-montană*. În toate aceste adunări s'au ținut disertațiuni diferite, toate au fost bine cercetate de învățatovi și de public iubitoriu de școală, ear la cea din urmă au luat parte activă și Episcopul *Popasu*, ținând o prea frumoasă disertațiune. În anul 1873 și 1874 s'a observat o mică stagnare, ear la anul 1875 Reuniunea s'a constituit de nou. Adunarea generală a anului 1876, care era să se țină în *Vêrșeș*, nu a fost permisă din partea potestății politice. În anul 1876 s'a făcut un nou proiect de statute împărțindu-se Reuniunea în despărțăminte după protopresbiterate. De președinte s'a ales *Stefan Antonescu*, și a funcționat ca atare până la anul 1881. În anii aceștia s'au înființat biblioteci școlare pe lângă fie-care despărțământ și s'a edat portretul marelui profesor și director de preparandie *Alecsandru Grava*. Dimisionând dl *Antonescu* din postul de președinte s'a ales în locu-i dl *Martin Țapu*, ear la anul 1883 dl *Stefan Velovan*, directorul institutului pedagogic din *Caransebeș*, care a dat apoi avânt nou Reuniunii (urări de „să trăiască“). Reuniunea a luat parte la jubileul de 50 ani de preoție a fericitului Episcop *Popasu*, și durere, și la înmormântarea acestui Arhiereu, a luat apoi parte și la instalarea actualului domn Episcop diecesan *Nicolae Popea*, care a donat Reuniunii suma de 100 fl. A luat mai departe inițiativa pentru ridicarea unui monument pe mormântul fericitului *Constantin Diaconoviciu-Loga*, și a luat parte la jubileul învățătoriaului *Iosif Novac* din *Oravița*. În anul 1892 adunarea generală avea să se țină în *Ciacova*, dar a fost oprită de cătră protopretorul *Somogyi*. În anul 1893 adunarea generală s'a ținut în *Bocșa-montană*, cu care ocaziune s'a ales de președinte dl *Ioan Ionașiu*, sub conducerea căruia s'a realizat ridicarea monumentului lui *Constantin Diaconoviciu-Loga*, care mâne să va inaugura, în fine s'au pus toate la cale pentru serbarea jubileului de 25 ani ai existenței reuniunii.

Raportul mai conține lista tuturor disertațiunilor rostite în adunările generale și în adunările despărț-

mintelor. Averea reuniunii constă din bani gata, parte în acțiuni, parte în depuneri pe la diferitele institute de bani, 5237 fl. 14 cr., și din restanțele membrilor de 9851 fl. 99 cr.

Ajutoarele votate din partea adunărilor generale pe sama văduvelor, orfanilor și a învățătoriaului lipsiți, se urcă la suma de 595 fl.

Biblioteca reuniunii are 217 opuri, în valoare de 409 fl. și se păstrează la bibliotecariul reuniunii, *Stefan Albu*.

Reuniunea numără astăzi în total 391 membri. Dintre despărțăminte cel mai mare zel îl desvoaltă *Logojul*, *Caransebeșul* și *Făgetul*, ce se atribue de merit protopopilor din acelea tracturi

Acest voluminos raport, dinpreună cu toate aclusele se predă comisiunii speciale.

Cetindu-se în fine operatele, sentințele incurse la reuniune pentru almănachul ce este proiectat a să eda, ședința se închide.

Dimineața zilei următoare, Luni, a fost consacrată înăugurării monumentului lui *Diaconoviciu-Loga*. Înăugurarea s'a început la oarele 9 înainte de ameazi cu săvêrșirea unui parastas pentru sufetele repositărilor *Ioan Popasu* episcop și *Constantin Diaconoviciu-Loga*, director de școale. Parastasul a fost celebrat în biserica sântului *Ioan* din cimiteriu, de cătră P. S. S. domnul Episcop *Nicolae Popea*, asistat de Prea Cuvioșia Sa Părintele Arhimandrit *Filaret Musta*, protopopii *Mihail Popoviciu*, *Andrieu Ghidiu*, și *Ioan Pinciu*, de preotul *Ioan Stoian* și protodiaconul Dr. *Traian Badescu*. La parastas precum și la înăugurare au luat parte din descendenții familiei *Diaconoviciu*, următorii: dl *Constantin Loga*, căpitan de poliție în *Becicherecul-mare*, nepot de fiu al defunctului, dl locotenent-colonel de artilerie din *România Dragoescu* și dl *Emiliu Dragoesca*, nepoți de fiică, dl *Iuliu Vuia*, învățătoriau, asemenea nepot de fiică al defunctului, apoi strănepoți de frați: *Adrian Diaconoviciu*, arhitect, Dr. *Cornel Diaconoviciu*, oficiant la „*Albina*“ și *Alecsandru Diaconoviciu*, forestier. Dintre străini am observat pre protopresbiterul *Logojului* Dr. *George Popoviciu*, pe protopopul *Timișoarei* Dr. *Traian Puticiu*, advocății *Coriolan Brediceanu*, Dr. *Stefan Petroviciu*, protopopul *Pinciu*, directorul *Stefan Velovan* (*România*), advocatul *Lazar Simon*, și alții mulți. După terminarea părăstasului P. S. S. domnul Episcop cu întreaga asistență a mers la mormântul fericitului *Loga*, unde s'a făcut sântirea apei, cu care s'a stropit apoi monumentul ridicat, precum și întreg poporul adunat.

După terminarea ceremoniei bisericesci președintele „Reuniunii învățătoriaului gr. or. români din diecesa *Caransebeșului*“, dl *Ioan Ionașiu* ține vorbirea de înăugurare, în care face biografia marelui *Loga*.

Vorbesce apoi învățătoriau din *Arad Nicolae Ștef*, în numele reuniunii învățătorești *aradane*, și constată cu bucurie, că meritele bărbaților nostri mari nu rămân nerecunoscute și neresplătite. Atât D-l *Ionașiu* cât și D-l *Ștef* predau monumentul în grija comunei bisericesci din *Caransebeș*. A mai vorbit și dl *Iuliu Vuia*.

Protopopul Caransebeşului dl Andreiu Ghidiu, declară în numele comunei bisericesci, că primesce cu bucurie monumentul, pre care îl predau „Reuniunile învătătorilor“, şi care are să fie de azi încolo o comoară scumpă a întregului neam românesc.

După acestea tinerul teolog absolvent, dl Iosif Curuţ, declamează *oda ocazională*, publicată în Nrul trecut al Foi diecesane. Mulţămind preşedintele Ioan Ionaşiu P. S. S. Dlui Episcop pentru osteneala dată la aceasta ocaziune şi celorlalţi oficianţi şi tuturor, cari au înfrumuşat serbarea prin participarea lor la acest act, frumoasa inaugurare carea va rămânea neştearsă în inimile celor ce o au văzut s'a terminat.

(finea urmează)

Studiu

despre Celţi şi numele de localităţi.

Dedicaţie P. S. S. Domnului Episcop NICOLAE POPEA

(continuare)

G) Explicări de nume locale din Măidan şi din Dacia

Să începem dară explicarea numelor locale de pe teritoriul satului Măidan! Numele aceste le vom asemăna cu nume locale din geografia veche deosebi a Europei, şi încât să află, cu nume locale din Dacia, căci în acest mod se poate arăta anticitatea numelor locale din satul Măidan; mai departe le vom asemăna cu nume locale din România, Ungaria şi mai ales din ţările celtice şi romanice, căci în acest mod se arată identitatea şi înţelesul lor.

Iau ordinea alfabetică, dar' ici cele numele trebuie să le grupăm după literile şi formele, ce purced dintr'o rădăcină¹⁾.

Barbura

După operat, Barbura se numeşte un deal şi un părau, dar' în sat e şi nume femeiesc. Barbura se numeşte un sat în comitatul Uniădoarei. Numele de botez purcede din Barbara, numele unei Sante din Nicomedia din Asia mică; la 306 d. Cr. i-s'a tăiat capul. Cuvântul Barbaros şi Barbara se află în limba greacă şi se amintesc încă la Herodot $\dagger$ 408 a. Cr. dar firesc, că e cu mult mai vechiu. Colo în Scoţia la an. 1316 d. Cr. a murit poetul Barbour (our=ur). Barbura numele dealului nu purcede dela numele Santei sau a vre-unei femei din sat, căci e mai vechiu decât începutul creştinismului.

Barbaros la Greci, Barbarus la Romani a însemnat un om, carele n'a fost nici grec, nici roman, ci din alt popor; mai departe a însemnat un om sălbatec, prost, necult, cam sinonim cu latinul agrestis, om dela câmp, prost.

Celţiştii, cuvântul *barbarus* îl derivă în două moduri, din celticul bur, bar ce înseamnă deal şi ur, bar ce înseamnă om, deci barbar, om de deal; sau din bar-b-ar

¹⁾ Numele locale din România le citez din Dict. Topografic de Dim. Frunzescu şi Dict. geogr. a judeţului Mehedinţi de N. D. Spinean; cele din Ungaria, din Magyarország helység névtára; cele de azi din alte părţi le citez din Geograf. Statis. Welt Lexicon, de Emil Metzger, Stuttgart 1888, ce cuprinde în sine 160.000 de nume locale, şi din Lex. de conv. al lui Meyer, precum şi din Deutsch Keltisches Wörterbuch de Wilh. Obermüller.

bar deal, b (ba) prejur de deal şi ar (air) om, deci locuitoriu, om din prejur de deal. Din ur e latinul vir, om, bărbat; şi cu bar=om stă în legătură mar (mas maris, maritus, măriture) ce e din bar strămutându-se b în m, iară sufixele os, us, ce de regulă înseamnă om, aci sunt superflue. Astfel barbar, şi pentrucă strămoşii nostri au schimbat pe b în v, varvar înseamnă: om, locuitoriu dela deal, dela munte şi numele santei, Barbara, înseamnă femeia dela munte. Bar la Celţi deal, bar-an, (an e diminutiv) del-uţ; bar vâr de deal; bre, bri, bry deal, colnic; bor, braigh deal, brugh spate de deal; bur deal şi cetate; berr la gallici, mare (magnus) burg cetate (W. Obermüller I. 219 etc.)

Bar la Bretoni vâr, cap; nalt, de sus; barr la Iri vâr, ascuţit, barr la Cretoni sus, de sus; bar la Bret. colnic, munte, elevatiune şi borla la Baschi, vâr, burburua. cap; bourcha, bouch, bourg nemţ. Burg, cetate, bure burg oraş cetate (M. Ballet).

În România se află Bar-bu munte în judeţul Prahova, şi Bar-ba movila în jud. Ialomiţa. Bar înseamnă deal, ba, bu prejur, teren, loc. În Barbura, numele dealului din Măidan avem bar-b, explicat deja, şi s'a adaus ur, bar-b-ur. Acest ur (=ar er, ir, or) acuş înseamnă loc (ca mai sus în alt-ar), deci barbar loc la prejur de deal; acuş înseamnă nalt. A din capăt e un adaus românesc ca cuvântul se se asimileze formelor limbei noastre. Fiind că a din bar trece în toate vocalele, şi se produce formele: bar, ber, bir, bor, bur, în România se află nume de dealuri şi de munţi: Bernar, Bora, Borda, Burta şi în Reşinari, Burn şi tot astfel în alte părţi; mai departe, fiind că vocala a se mută la capăt şi astfel şi celelalte vocale, se află nume de dealuri, ce au în rădăcină: bra, bre, bri, bro, bru şi felurite sufixe, despre cari, la locul lor.

Din forma barb, schimbându-se b în v şi f, avem cuvântul: vâr; bar înseamnă un deal cu vâr; din bar e la Nemţi Ber-g, deal, brdo la Sârbi deal şi hr̄g, dâmp, vrh, verh la Slaveni vâr; la magiari bér̄cz, vâr de deal, rădăcina la toţi a rămas bar ber, dar' sufixele s'au schimbat; şi toate sufixele c, g, h, d, b, f, înseamnă loc. Să ne ocupăm de cuvântul *barba* în limba latină şi romanică. Unii Nemţi a esplicat'o cu înţelesul *spitz*, vâr, pentrucă creşce având vâr; alţii cu înţeles de: loc de păr; în adevăr barr la Iri şi azi înseamnă: păr (lat. pilus) astfel barba din bar păr şi ba loc. Bart la Nemţi, t=da, asemenea loc; beard la Englezi, brada la Boemi şi Sârbi, broda la Poloni înseamnă barba. Astfel la noi păr e din bar parrucca la Italiani, perrugne fr. bărbat e om cu barbă. Byrsa la greci, e pelea de animal, încă cu păr pe ea.

Câteva nume locale pentru asemănare. *Baraba* un teren la piciorul muntelui Altai. Bar deal, ba (şi în forma ibh) prejur. *Baradla* un deal cu peatră „Agletek“ în comit. Gömör. Bar deal, da prejur, la loc. Acest la e în latinul scol-la, unde col e rădăcină pentru colo, cultiv etc. Barlang la Magiari peşteră, din bar deal şi gălice lan, lain gaura, hudită; eară g, e un adaus regulat după n. Baratron e o peşteră în dealurile Athenei.

Basatar=bar-ad-ar, eară on e edaus grecesc, atâta cât ar loc, ce a fost deja în cuvântul vechiu. Baranya comitat în nordul Ungariei, e delos; din bar deal, an mic, ia țară teren. Bard deal și Bard fortăreață pe deal în Italia. Barga or. în Italia la piciorul muntelui Romeccio Barge or. în Franca la piciorul muntelui Mombracco; mom din celticul mon, latinul mons, dar' n înainte de b, s'a făcut m. Bracco din bar-ac, unde ac, și ga, ge înseamnă loc, prejur. E apriat, că numele vechiu a fost Bracco și că romanisându-se s'a adaus mom, și s'a repețit conceptul de deal. Barr oraș în Elsația la piciorul muntelui Vasgen; al doilea r e remășiță sau din ar, sau din ra=ar, loc. Barș un comitat, preste tot e delos; s din sa (=da ta, za) prejur, loc teren; barsa, bersa, bërsa. Aceste forme se află și întoarse, din ais, teren, loc, oraș, as, ad, az, și cu toate vocalele. Bergamum oraș în Italia de sus, zidit de Galli; din berg, forma germană, și am loc, identic cu ma, loc; am din capăt e adaus latin și superflu, pentrucă se află în am. Born deal în Svițera; n e remășiță sau din an diminutiv, sau din an loc. Bure deal în Svițera. Berge or. în Thracia, Bermion muntenie în Macedonia pe timpul lui Herodot † 408 a. Cr. Deși la Germani e berg, nu se poate zice, că Bergamom și Berge sunt numiri germane, pentrucă cu mulți seculi sunt mai vechi, decât venirea germanilor în Europa.

Dr. At. Marienescu

(Va urma)

Corespondință

Valea-Bistriței 18/30 Septembrie 1895.

Brea Stimată! Ale Redactore!

În Nrul 38 al „Foaiiei diecesane“ a-ți binevoit a lua notiță despre convocarea preoțimei protopresbiteratului Caransebeș la adunare pe ziua de 16/28 Septembrie a. c.; acuma Vă rog a face loc în coloanele organului în acea adunare, ce-l redigiati și despre cele petrecute.

Fiind preoțimea adunată (durere unii și de astădată au dovedit indiferentism cătră chiemarea lor) în localul destinat, la 10¹/₄ oare a. m. Prea On. Domn președinte și protopresbiter tractual prin o cuvântare scurtă dar binesimțită a deschis ședința, eară notariul preotul Ioan Stoian își ocupă locul la masa presidială.

Nainte de a se trece la ordinea zilei Prea On. Domn președintele comunică preoțimei adunate, că cu ocazia repausării a marelui român generalului Traian Doda în conțelegere cu mai mulți preoți tractuali adunați în Caransebeș, împreună cu ei, în numele preoțimei din tract a dat espresie de condolență Prea Stimății familii a marelui bărbat al națiunii și au depus o coroană de flori pe sicriul lui. Adunarea mulțămesc Prea On. Domn pentru interpretarea fidelă a simțemintelor de jale a preoțimei tractuale și decide, ca toți să concurgă la prețul

coroanei de 24 fl. Aceasta făcându-se, numai decât prețul fu acoperit.

Primind preotul Ioan Velovan cuvântul propune, că fiind de cel mai arzătoriu interes al preoțimei, cum are să proceadă față cu reformele noave politice-bisericesci în conformitate cu instrucția Prea Venerabilului Consistoriu motropolitan, aceasta să se cetească și lămurească.

Părintele Iuliu Musta propune: fiind instrucția cunoscută să nu se mai cetească, ci din punct în punct să fie lămurită. Aceasta să primesce și Prea On. Domn președinte dă părintelui Ioan Velovan instrucția spre cetire din punct în punct esplicându-o și discutându-se asupra modului cum este a să procede în diferite casuri atât la nasceri și căsătorii cât și cu privire la purtarea mai departe a matriculelor bisericesci, s'a luat următoarele decisiuni:

1. Fiind-că încredințarea (logodna rituală) nu este oprită a să săvârși nainte de a fi insinuată căsătoria la oficiantul stării civile, și fiindcă logodna este binecuvântarea bisericescă a învoielii între cei ce voiesc să se apromită pentru căsătorie: preoțimea poate binecuvânta încredințarea după obiceiul locului și de aci înainte fără privire, este ea insinuată sau nu la oficiantul stării civile, dară va ține cont de impedecamentele de căsătorie și va îndemna mirii și pe părinții lor, să se insinue fără amânare. Binecuvântarea încredinței trebuie preotul să o facă și pentru aceea, ca credincioșii să nu sufere întru nimic în cele spirituale, nu cumva să rătăcească în ale credinței supunându-se legii omenesci.

2. Încredințarea nu este impedecament pentru contragerea căsătoriei civile. Obvenind cazul, că cei logodiți și insinuați la oficiantul stării civile nu contrag căsătoria, atunci preotul să cerceteze numai decât cauza desbinării și îndată să petiționeze la scaunul protopresbiteral pentru desfăcerea logodnei în timpul cel mai scurt posibil, ca nu cumva vre-o parte, poate nevinovată, să fie scârbită.

3. Obvenind totuș, ca vre-un parohian să ignoreze logodna și cununia, preotul să stăruiască cu toate mijloacele bisericesci a recăștiga pe cel rătăcit. Fiindcă mărturisirea și cuminecarea încă sunt un mijloc puternic pentru de a îndrepta pe cel rătăcit; și fiindcă numai preotul locului cunoaște și trebuie să cunoască mai bine împrejurările și cauzele, chiar și referințele familiare ale parohienilor sei: dreptaceea, nici unui preot nu este permis, să mărturisească respective cuminece pe vre un credincios din altă parohie fie sub ori ce pretext, fără numai dacă respectivul are învoirea în scris a preotului său.

Adunarea își mai espriamă dorința, să se facă o colecție de nume usuete la credincioșii nostri, cari nume nu se pot transforma în alte nume necunoscute și cari nu s'au dat în botez. Aceasta

colecție să se comunice cu toți preoții, dacă este posibil prin „Foaia diecesană.“

Fiind deja 1 oară p. m. și neputându-se discuta și asupra altor obiecte de interes pastoral s'a decis a se convoca în postul crăciunului o altă adunare tractuală, cu care ocazie preoții își vor comunica și esperințele făcute cu privire la noaua lege politică-bisericească. Cu aceasta s'a finit ședința adunării preoților din protopopiatul Caransebeșului.

Din cele discutate în adunarea aceasta a preoților ori și care creștin cu tragere de inimă cătră consolidarea credincioșilor bisericei noastre și a dezvoltării pe cale colegială a preoților noștri va cunoaște necesitatea întrunirii preoților în colegiu sau reuniune tractuală. Să sperăm, că în fiecare protopopiat preoțimea se va însufleți. Deci înainte, de și cam târziu, dară tot e mai bine, decât nici de cum.

Un participant.

Prelegeri din teoria muzicii

făcute pentru elevii institutului pedagogic-teologic din
Caransebeș

Despre sunet și ton

Simțirea, dobândită pe calea auzului, și produsă prin vibrațiunile corpurilor elastice, o numim sunet, vuet, sgomot etc.

Cu cât vibrațiunile unui corp sunt mai regulate, cu atât este și sunetul mai perfect.

Sunetul perfect este acela, care se nasce din vibrațiuni regulate; acesta se folosește în muzică sub numele *ton*.

La fie-care ton deosebim: înălțimea respective adâncimea, *timbrul* (culoarea) și *tăria*.

a) Înălțimea tonului.

Înălțimea tonului depinde dela numărul vibrațiunilor, care le săvârșește un corp elastic în timpul de o secundă.

Dacă un corp face mai multe vibrațiuni, atunci se nasce un ton mai înalt; dacă săvârșește mai puține, tonul e mai adânc. O coardă mai scurtă face mai multe vibrațiuni decât o coardă mai lungă de egală grosime, greutate și încordare, iar dintre două corzi cu încordare și lungime egală, însă cu grosime diferită, cea mai groasă face mai puține vibrațiuni decât ceaalaltă și produce prin urmare un ton mai adânc. Una și aceeași coardă produce tonuri de diferite înălțimi, după cum o încordăm. Coarda, care nu e preste tot asemenea de groasă, vibrează în unele locuri mai rar în altele mai des și produce un ton necurat sau răgușit. Ca să fie tonul curat, coarda trebuie să fie preste tot asemenea de groasă.

b) Timbrul tonului.

Un ton de o înălțime oare-care se poate produce prin o coardă a violinei ori a pianului, prin flaută ori prin alte instrumente, de aramă ori de lemn și prin vocea omenească etc.

Deși tonul e de aceeași înălțime, totuș suntem în stare să facem deosebire, când îl auzim produs prin unul sau alt instrument. Dacă cântă doi înși unul și același ton, vocea unuia e altfel decât a celuilalt.

Deosebirea în ton, care rezultă din deosebirea în materia vibratoare ori în forma instrumentelor și în modul cum se produce tonul la felurite instrumente, sau de feluriți indivizi, se numește *timbrul tonului*.

Timbrul tonului depinde așadară dela forma vibrațiunilor, care sunt la toate instrumentele diferite.

c) Tăria tonului

Tăria tonului depinde dela lărgimea vibrațiunilor. Numărul vibrațiunilor fiecărui ton se poate constata printr'un instrument, numit *Sirenă*.

Fiecare ton are un anumit număr de vibrațiuni. Numărul tonurilor este mare, însă în muzică se folosește tonul cel mai adânc cu 16 vibrațiuni (duplă) într'o secundă.

Cel mai înalt cu 4224 vibrațiuni într'un timp de o secundă.

După cum știm tonul poate să fie: adânc ori înalt, lung sau scurt, tare și slab.

Învățătura despre înălțimea și adâncimea tonului se numește *melodică*.

Învățătura despre lungimea și scurtimea tonului se numește *rhythmică*.

Învățătura despre tăria și slăbiciunea tonului se numește *dinamică*.

Sistemul tonurilor.

Numărul tonurilor usitate în muzică și cari se pot produce prin diferite instrumente, ajunge (aprosimativ) la 70, însă cu organul auzului putem cuprinde și mai multe.

Tonurile se numesc cu 7 litere ale alfabetului latin: C, D, E, F, G, A, H. Numirea aceasta a notelor se numește *Grigoriană*, după autorul ei Papa Grigorie cel mare, († 604) însemnând fie care literă următoare un ton următoriu mai înalt.

Pofoarele latine aplică *numirea Aveziană**) a tonurilor Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si**). Tonul al

*) Quido de Arezzo a fost călugăr în Pomposa lângă Ferrara și a dobândit multe merite pentru arta musicală. El a trăit pe la începutul veacului al XI.

***) Aceste monosilabe sunt luate dintr'un imn latin scris în onoarea Sântului Ioan. Care imn cântau cântăreții pentru a să scăpa de regușală:

Ut queant laxis
Resonare fibris
Mira gestorum
Famuli tuorum
Solve poluti
Labbii reatum
Sancte Iohannes.

Monosilaba Ut s'a schimbat în Do fiind mai sonoră.

optălea vine a fi numit ear cu litera C respective Do ca și cel dintăiu și formează împreună cu cele șapte de mai nainte o grupă de tonuri, ce se numesce *octavă*. Astfel întregul șir de tonuri, începând dela cele mai adânci până la cele mai înalte, s'au împărțit în octave de câte opt tonuri, dintre care cel dintăiu și cel din urmă se numesc cu aceeaș literă.

(Va urma)

Varietăți

Ultimele proiecte de legi politico-bisericesci în dietă. Luni în 30 Septemvrie n. s'a desbătut în dietă asupra proiectelor de lege despre *recepțiunea jidovilor* și despre *libera eserciare a religiunii*. Cel dintăiu proiect s'a primit după o scurtă desbatere unanim; al doilea cu mare majoritate de voturi.

Podul dunărean „Regele Carol I.” La Cernavoda s'a edificat un grandios pod preste Dunăre. În 14 Septemvrie a fost încungurarea acestui pod în față unui public distins și numeros.

Institutul de credit și economie „Sentinela” ca societate pe acții din Satul-nou, lângă Panciova, s'a constituit în adunarea generală din 14/26 Septemvrie a. c. Capitalul social e 40.000 fl. sau 80.000 coroane. Actele se vor subscrerne tribunalului competent pentru improtocolarea firmei.

A treia carte de cetire pentru copiii și copilele din anul 3-lea și al 4-lea de școală, întocmită de *mai mulți prieteni ai școlai*, Brașov 1895, editura librăriei N. I. Ciurcu. Un vol. în 8° cu 384 pag. — Cartea acesta, după cum arată titlul, este o urmare a primelor două cărți de cetire pentru școlaele primare, apărute anii trecuți la aceeași editură, care cărți au aflat o primire de tot simpatică în cercurile noastre didactice. Cartea a treia de cetire este o desvoltare și completare a cercurilor de intuițiune cuprinse în primele două părți, formând cu toate aceste o scriere deosbită, care se poate întrebuița cu succes și singură, independent de părțile anterioare. Cartea aceasta cuprinde următoarele 12 capitole bogate în material atât teoretic, cât și mai cu seamă îmbrăcat în formă de istorioare, material tractat parte în prosă, parte în versuri: 1) Școala, 2) Casa părințească, 3) Omul, 4) Animale domestice, 5) Grădina, 6) Comuna, 7) Câmpul, 8) Pădurea și livada, 9) Uscatul și apa, 10) Ținutul și țeara, 11) Pământul, 12) Lumea sau universul. — Fiecare din aceste capitole este desvoltat din toate punctele de vedere, potrivit gradului de pricepere al copiilor și al copilelor din anul 3 și 4 de școală. Deosebitele piese sunt stilisate în mod clar și ușor de înțeles pentru copii. Peste tot autorii cărții în cestiune și-au dat silința să facă materialul de lectură cât se poate de accesibil și de interesant pentru tinerime. O mare parte a materialului este cu totul originală; partea cealaltă, afară de câte-va piese reproduse după cărți de lectură mai vechi, este tradusă și prelucrată după cele mai bune modele germane și franceze. — Recomandăm deci această carte atențiunei părinților și învățătorilor. Prețul unui exemplariu legat este de 65 cr. v. a.

Mulțămită publică

Pentru buna primire și pentru sprijinul, de care s'au împărțășit membrii Reuniunii învățătorilor nostri din partea orașului Caransebeș, cu ocaziunea adunării generale iubilare, subscrisul comitet aduce cea mai călduroasă mulțămită tuturor On. cetățeni din Caransebeș. Bocșa-Montană în 18 Septemvrie 1895.

Comitetul Reuniunii învățătorilor gr. or. din diecesa Caransebeșului.

Concurs

Conform ordinațiunei consistoriale ddo 18 August a. c. Nr. 2421 șc. se escrie concurs pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. or. rom. din Uliuc, protopresbiteratul Buziașului, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană.”

Emolumentele sunt:

1. Salariu în bani gata 128 fl. 50 cr.
2. 12 Hl. de grâu.
3. 12 Hl. de cucuruz.
4. Pentru 36 metri de lemne, aduse în curtea școlai, din cari are a se încălzi și sala de învățământ 72 fl.
5. 4 jugere de pământ.
6. Cortel liber cu grădină intravilană și estravilană.
7. Dela înmormentări unde va participa 20 cr.
8. Paușal pentru scripturistică 5 fl.
9. Paușal pentru participarea la conferințele învățătoresci 10 fl.

Alesul învățătoriu este îndatorat a purta cantoratul a compune socoțile bisericesci și școlare și a purta agențele notariale ale comitetului și sinodului parohial.

Reflectanții au să-și înainteze recursele cu documentele prescrise, adresate comitetului parohial, administratorului protopresbiteral Aureliu Drăgan în Ghilad, per Csákova, și se vor presenta în vr'o Duminecă sau sârbătoare în s. biserică, dar nu în ziua alegerii.

Din ședința comitetului parohial ținută în Uliuc în 27 August 1895.

[70] 1—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine Aureliu Drăgan adm. protopop.

Licitațiune minuendă

Pre basa încuviințării Venerabilului Consistoriu diecesan ddo 28 Februarie anul 1895 Nr. 600 B. respective din 18 August a. c. Nr. 2415 B. se escrie licitațiune minuendă pentru lucrările de renovare și adăptare la biserica comunei Prilipeț lângă Bozovicu cu prețul de esclamare 3236 fl. 91 cr. v. a. și anume pentru lucrul lemnariului la acoperemântul bisericei 1766 fl. 49 cr. v. a. eară pentru lemnul recerut la turnul bisericii, din preună cu acoperemântul turnului cu aramă suma de 1470 fl. 42 cr. v. a.

Licitațiunea se va ținea în Prilipeț în cancelăria parohială Duminecă în 22 Octomvrie 1895 căl. v. la 11 oare antemeridiane.

Reflectanții sunt poștiți a se presenta în ziua și oara defiptă în comună, având a depune la începerea licitații vadiul de 10% în bani gata, sau în hârtie de valoare.

Specificațiunea și planul se pot vedea ori și când la cancelăria parohială gr. ort. rom. din loc.

Prilipeț, din ședința comitetului parohial ținută la 3 Septemvrie 1895 căl. v. 3—3 [67]

Ioan Saberca
preș. com. par.

Chirilă Sêrbu
not. ad hoc. al com. par.

Concurs

La școala comună elementară din Bogoltin, cu limba de propunere română și magiară este de întregit postul de învățatoriu.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. În bani gata 400 fl.
2. Pentru scripturistică 10 fl.
3. 24 metri lemne de ars.
4. Locuință naturală și grădină de legumi.
5. Dela fiecare înmormântare 40 cr.

Suplicele timbrate regulat, scrise în limba maghiară și adresate către Înaltul Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune, sunt a se trimite la comitetul adm. a Comitatului Caraș-Severin cel mult până la 8 Octomvrie a. c.

Învățătoriu numit este îndatorat a împlini și agențele de cantor după ritual gr. or.

Reflectanții se se prezenteze în persoană la Magnificiența Sa Dl Inspector reg. de școale.

Bogoltin la 8-lea Septemvrie 1895. [68] 3—3

Palean Pavel,
primariu.

Dobrov,
notariu.

Concurs

Conform ordinațiunei consistoriale ddto 18 August a. c. Nr. 2421 Șc. se scrie concurs pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. or. rom. din Cadar, protopresbiteratul Buziașului, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Foaia diecesană.

Emolumentele sunt:

1. Salariu în bani gata 140 fl.
2. 12 Hl. și 30 litre de grâu;
3. 12 Hl. și 30 lifre de cucuruz;
4. 24 metri volum de lemne aduse în curtea școalei;
5. 4 jugere pământ fenaț și 800 stânjeni pătrați pământ de arătură;
6. Cortel liber cu grădină intravilană.
7. Paușal pentru scripturistică 5 fl.

8. Paușal pentru conferințele învățătoresci 8 fl.

9. Dela înmormântări, unde va participa 50 cr.

Alesul învățătoriu este îndatorat a purta cantoratul, a compune socoțile bisericesci și școlare și a purta agențele notariale ale comitetului și sinodului parohial.

Reflectanții au se și înainteze recursele cu documentele prescrie, adresate comitetului parohial, administratorului protopresbiteral Aureliu Dragan în Ghilad per Csákova, și se vor presenta în vre-o Duminecă sau sêrbătoare în s. biserică, dar nu în ziua alegerii.

Din ședința comitetului parohial ținută în Cadar la 29 August 1895.

[66] 3—3

Comitetul parohial

În conțelegere cu mine *Aureliu Dragan* adm. protop.

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățatoriu la școala confesională gr. or. română din comuna Coșava, protopresbiteratul Făgetului, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu în bani gata 300 fl.
2. Pentru conferință 8 fl.
3. Pentru scripturistică 5 fl.
4. Lemne în natură 32 metri aduși în ocolul școalei, din care are a se încălzi și școala.
5. Locuință liberă în edificiul școalei cu grădina de un juger.
6. Dela înmormântări unde va fi poftit 20 cr.; ear cu liturgie 50 cr.

Dintre recurenți va fi preferit cel cu cunosciența muziceii vocale și instrumentale cu scopul de a înființa și conduce un cor vocal.

Alesul învățătoriu este îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică, a instrua pre școlari în cântările bisericesci și a compune socoțile bisericesci, școlare și fundaționale.

Comitetul parohial dorește, ca recurenții se se prezente în vre-o Duminecă sau sêrbătoare în s. biserică, dar nici decum în ziua de alegere.

Alesului învățătoriu i-se pune în perspectivă îmbunătățirea salariului cu două jugere de pământ, dacă va presta rezultat îmbucurătoriu în instruirea elevilor.

Cei-ce doresc a ocupa acest post învățătoresc au se și subștearnă recursele ajustate cu documentele necesare conform statutului organic și regulamentului pentru organizarea învățământului, adresate comitetului parohial din Coșava, la oficiul protopresbiteral gr. or. rom. în Făget, până la termenul prescriș.

Coșava, din ședința comitetului parohial ținută la 29 August 1895. 3—3 [69]

Antoniu Angel
președinte.

Adam Angel
notariu.

În conțelegere cu mine *Sebastian Olariu* protop. tract.